

DECLARACIÓ DÍA D'EUROPA

Si el lema de la Unió Europea és “*Units en la diversitat*”, el procés d'integració europea va aparellat també als conceptes de pau i solidaritat. Pensem que cal recordar-lo en uns moments com els actuals en que tants dubtes assetgen als ciutadans colpejats per la crisi i que no veuen propera cap disminució ràpida d'uns nivells d'atur inimaginable fa una dècada.

Malgrat que el moviment europeista té les seves arrels modernes a començaments del segle XX, el procés institucional s'endegà en acabar la IIª Guerra Mundial i ens ha portat al Premi Nobel de la Pau concedit l'any 2012. Cal destacar la rapidesa en termes històrics! Al Congrés de la Pau de 1849, el gran poeta francès Víctor Hugo ja tenia la visió d'un “Senat europeu” per integrar els pobles del continent però augurava que hom trigaria segles per arribar-hi...I ara, en tres quarts de segle, tenim un Consell Europeu que representa els governs dels estats europeus, i un Parlament elegit al sufragi universal directe dels ciutadans europeus. Un somni per generacions no massa anteriors a la nostra però també per a molts dels nostres veïns.

Quina distància política i econòmica des del Tractat de París, que instituïa la Comunitat Europea del Carbó i del Acer, o del de Roma! Hem avançat en tants fronts...Ja no hi han fronteres ni duanes al nostre espai europeu. Gaudim d'una moneda única per a la majoria dels estats membres. Som el major donant del món al desenvolupament dels països menys afavorits del planeta. Milers dels nostres joves han cursat part dels seus estudis superiors en un altre estat gràcies a un programa comunitari. Estem teixint una xarxa de comunicacions realment continental.

La crisi ha palesat la urgència d'avançar en la governança econòmica, tenint ben present que la unió bancària i la fiscal són premisses necessàries de la unió política. I això s'ha de fer amb la màxima participació ciutadana.

Ja la pròpia CECA va tenir una “Assemblea comú” de 78 membres designats pels parlaments dels sis països fundadors. El Tractat de Roma l'amplià a 142 que s'autodenominà “Parlament europeu”. Però aquest no va existir realment, amb membres votats directament pels ciutadans, fins al 1979. Des d'aleshores, els poders del Parlament s'han ampliat a cada Tractat. Hom pot dir que ara és realment colegislador en peu d'igualtat amb el Consell Europeu, competències pressupostàries incloses.

Per tant, cada elecció del Parlament Europeu ha suposat pràcticament elegir-ne un amb competències ampliades respecte de l'anterior. Perquè doncs aquest any s'afirma que és tan especial la votació? Perquè, en base al Tractat de Lisboa que preveu que el President de la Comissió Europea es nomenarà tenint en compte els resultats de les eleccions al Parlament, les famílies polítiques europees es presenten a escala europea anunciant el candidat a presidir la Comissió. I això donarà al nou President, representant de la majoritària, una força política que cap president ha tingut mai fins ara; força per coordinar realment als comissaris i per plantar cara al Consell. Això significa la possibilitat d'una inflexió en totes les polítiques comunitàries, des de l'economia a les relacions exteriors.

D'aquí que el Consell Català del Moviment Europeu fa una crida al ciutadans perquè participin més que mai a aquestes eleccions el 25 de maig.

JOAN COLOM
President del Consell Català del Moviment Europeu